

**De jarige kip
En andere sprookjes**

Ineke Dijkhuis

Auteur: Ineke Dijkhuis
Coverontwerp: UitJeErvaring
ISBN: 9789403720340
© Ineke Dijkhuis
UitJeErvaring 2023

Het grijze olifantje

Er was eens een olifantje. Hij woonde met zijn vader, moeder, zusjes en broertjes in een hele grote tuin. Het was geen echte dierentuin, want er waren geen hekken en het was vlak bij een grote stad. De olifanten mochten vrij rondlopen in de stad en de kinderen gingen vaak naar de olifanten. Het olifantje was altijd heel verdrietig. Hij vond zijn kleur niet mooi!

Hij was grijs, net als zijn familie, maar hij vond dat een vreselijk saaie kleur. Hij had al eens aan zijn mamma gevraagd, waarom ze toch allemaal grijs waren.

“Ga het maar aan oma vragen,” zei ze.

Want ze wist het antwoord niet. En oma Olifant wist héél veel.

Het olifantje vroeg: “Oma, waarom zijn wij allemaal grijs? Waarom zijn we niet blauw of rood?”

Oma zei, dat dat nou eenmaal zo was.

Het olifantje vond dat maar een raar antwoord, nou wist hij nog niets.

Hij werd steeds verdrietiger en kon aan niets anders meer denken dan dat hij een andere kleur wilde hebben.

Toen hij een keer in de stad liep, zag hij daar opeens een man, die een muur aan het schilderen was. Het was een grijze muur, maar de man schilderde hem prachtig rood.

Het olifantje bleef staan en stond er vol bewondering naar te kijken.

O, wat werd die muur móóí! Zo mooi rood zou hij ook graag willen zijn. Wat zou hij dan altijd blij zijn en nooit meer verdrietig, want rood was een vrolijke kleur.

Hij liep naar de schilder toe en vroeg: “Zou u mij alstublieft ook zo mooi rood kunnen schilderen?”

De schilder keek eens naar het olifantje en zei: “Ja, hoor, dat kan wel.”

“O, heel graag,” zei het olifantje blij, “want weet u, ik ben altijd zo verdrietig, omdat ik grijs ben. Maar als ik nu zo mooi rood word, dan ben ik vast altijd blij.”

“Kom maar hier,” zei de schilder.

Hij pakte zijn kwast en schilderde het olifantje helemaal rood.

“Zou je het zelf even willen zien?” vroeg de schilder.

“O ja, heel graag,” zei het olifantje.

“Kom maar mee dan,” zei de schilder.

Hij bracht het olifantje naar een winkel, waar ze een hele grote spiegel hadden.

Het olifantje keek bewonderend naar zichzelf, hij vond het prachtig!

Toen hij weer terug was bij zijn familie, stonden die hem stomverbaasd aan te kijken.

“Wat heb jij nou gedaan?” vroegen ze, “wat zie je er raar uit, je bent helemaal rood.”

“Ja, mooi, hè?” zei het olifantje enthousiast, “vinden jullie het niet prachtig?”